

รายงานผล

การวิเคราะห์ประโยชน์จากการดำเนินงาน
ความร่วมมือระหว่างประเทศ
ของกรมควบคุมมลพิษ
ภายใต้กรอบอนุสัญญาาระหว่างประเทศ
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษ

คำนำ

“รายงานผลการวิเคราะห์ประโยชน์จากการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศของกรมควบคุมมลพิษ ภายใต้กรอบอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษ” ที่รวบรวมข้อมูลสาระสำคัญของอนุสัญญา ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับของเสียอันตรายและสารเคมี ได้แก่ ๑) อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุม การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด ๒) อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้าง ยาวนาน ๓) อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและ สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ และ ๔) อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เป็นข้อมูลความรู้ให้กับหน่วยงานภายในกรมควบคุมมลพิษ หน่วยงานอื่นๆ ประชาชน และผู้ที่สนใจ ได้เข้าใจในหลักการของอนุสัญญาด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมีที่กรมควบคุมมลพิษ เป็นศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติ (National Focal Point)

รายงานฯ ฉบับนี้ ได้กำหนดขอบเขตการวิเคราะห์โดยใช้ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาย้อนหลัง ๔ ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ และมีหัวข้อการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอนุสัญญาทั้ง ๔ ฉบับ ประกอบด้วย ๑) การดำเนินงานของประเทศไทยตามพันธกรณีที่สำคัญ ๒) เครื่องมือ/กลไกการดำเนินงาน ๓) ประเด็นสำคัญที่ได้ จากการเป็นภาคีอนุสัญญา และ ๔) ประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งที่ผ่านมาการดำเนินงานของประเทศไทยมีผลการดำเนินงาน ตามพันธกรณีที่สำคัญของอนุสัญญาทั้ง ๔ ฉบับ ทำให้ทราบถึงประโยชน์ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ที่ประเทศไทยได้รับการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา

อนึ่ง สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ มีข้อจำกัดในการสืบค้นข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ความร่วมมือฯ ที่จะแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประจักษ์ที่แสดงปริมาณของเสียอันตรายและสารเคมีที่มี ปริมาณนำเข้า - ส่งออกที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงอันเป็นผลมาจากการดำเนินงานตามอนุสัญญาฯ

ขอขอบคุณหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็น ประโยชน์ต่อการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ประโยชน์จากการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศของ กรมควบคุมมลพิษ ภายใต้กรอบอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษให้มีความครบถ้วนด้วยดี

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

มีนาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
๑. บทนำ	๑
๒. สาระสำคัญของแต่ละอนุสัญญา	๒
๓. ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา	๗
๔. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอนุสัญญา	๒๑
๕. ประโยชน์จากการดำเนินงานตามอนุสัญญา	๓๑
๖. บทสรุป และข้อเสนอแนะ	๓๓
๖.๑ บทสรุป	๓๓
๖.๒ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ	๓๗
๗. เอกสารอ้างอิง	๓๙

๑. บทนำ

ปัจจุบันโลกมีความเชื่อมต่อกันระหว่างประเทศอย่างไร้พรมแดน การให้แต่ละประเทศมีทิศทางการพัฒนาประเทศในประเด็นใดประเด็นหนึ่งไปในทิศทางเดียวกันจำเป็นต้องมี “ความตกลงระหว่างประเทศ” ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดแนวทางการร่วมมือของแต่ละประเทศ ระหว่างประเทศและระหว่างภูมิภาค โดยหนึ่งในความตกลงระหว่างประเทศ คือ “อนุสัญญา (Convention)” ซึ่งเป็นความตกลงระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องที่สำคัญเฉพาะเรื่อง ส่วนใหญ่ทำเป็นหนังสือสัญญาระหว่างประเทศหลายประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ เพื่อวางบทบัญญัติเป็นกฎเกณฑ์ของกฎหมายขึ้น

สำหรับประเทศไทย กรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติ (National Focal Point) ของอนุสัญญาด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมี จำนวน ๔ อนุสัญญา ได้แก่

๑. อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal)

๒. อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs)

๓. อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade: PIC)

๔. อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท (Minamata Convention on Mercury)

๒. สารสำคัญของแต่ละอนุสัญญา

๒.๑ อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal)

๑) วัตถุประสงค์

เพื่อลดการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายให้เหลือน้อยที่สุด โดยการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บำบัดและกำจัดของเสียอันตรายใกล้กับแหล่งกำเนิดมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ และลดการก่อกำเนิดของเสียอันตราย ทั้งในเชิงปริมาณและความเป็นอันตราย

๒) การเข้าร่วมในอนุสัญญา

ประเทศไทยได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาบาเซลฯ เมื่อปี ๒๕๓๒ และให้สัตยาบัน โดยยื่นสัตยาบันสารในอนุสัญญาบาเซลฯ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ โดยมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ซึ่งปัจจุบัน (ปี ๒๕๖๕) มีประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญาบาเซลฯ ๑๘๙ ประเทศ

๓) กลไกการดำเนินงานของประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลฯ ของประเทศไทย และคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกลไกในการขับเคลื่อนมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดพิธีสารภายใต้อนุสัญญาบาเซลฯ ตรวจสอบ เปรียบความพร้อมในการให้สัตยาบันต่อพิธีสารรวมทั้งกำหนดระบบ กลไก มาตรการทางด้านกฎหมาย วิชาการ เพื่ออนุวัติตามอนุสัญญาบาเซลฯ

๔) พันธกรณีที่สำคัญของอนุสัญญา

- (๑) มีระบบการแจ้งข้อมูลล่วงหน้า ต้องได้รับการยินยอมจากรัฐผู้นำเข้าและรัฐที่ถูกนำผ่านแดน
- (๒) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดการก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่น
- (๓) จัดส่งรายงานประจำปีให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลฯ
- (๔) รับผิดชอบในการนำกลับของเสียภายใน ๓๐ วัน
- (๕) ไม่อนุญาตให้ส่งออกไปหรือนำเข้าของเสียจากประเทศที่ไม่เป็นภาคีสมาชิกและในบริเวณขั้วโลก
- (๖) หากมีการใช้สิทธิในการห้ามนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเพื่อการกำจัด ต้องแจ้งให้ประเทศอื่นทราบด้วย

- (๗) ต้องห้ามหรือไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศอื่น ที่มีการห้ามนำเข้าของเสียประเภทนั้น หรือถ้าไม่มีการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรต่อการนำเข้านั้นๆ เป็นการเฉพาะ
- (๘) ต้องมีการดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดน หรือการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๙) ต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคี หรือนำเข้าประเทศที่มีได้เป็นภาคี
- (๑๐) ต้องไม่อนุญาตให้มีการส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปกำจัดภายในพื้นที่ใต้เส้นละติจูดที่ ๖๐ องศาใต้ ไม่ว่าจะมีการเคลื่อนย้ายข้ามแดนหรือไม่ก็ตาม
- (๑๑) ต้องห้ามบุคคลขนส่งหรือกำจัดของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ยกเว้นได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ และของเสียที่จะเคลื่อนย้ายต้องได้รับการบรรจุหีบห่อ ติดฉลาก และขนส่งตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศ ต้องจัดทำเอกสารการเคลื่อนย้ายแนบไปด้วย ตั้งแต่จุดเริ่มต้น - จุดที่มีการกำจัด
- (๑๒) ต้องกำหนดให้ของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ที่จะส่งออกได้รับการจัดการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๑๓) ต้องดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เพื่อประกันว่าการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของเสียอันตรายและของเสียอื่น จะได้รับการอนุญาตเฉพาะ เมื่อรัฐผู้ส่งออกไม่มีความสามารถในการจัดการที่มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๒ อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs)

๑) วัตถุประสงค์

เพื่อลดและเลิกการผลิต การใช้ และการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (สาร POPs)

๒) การเข้าร่วมในอนุสัญญา

ประเทศไทยได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๘ โดยมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งปัจจุบัน (ปี ๒๕๖๕) มีประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ๑๘๕ ประเทศ

๓) กลไกการดำเนินงานของประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ของประเทศไทยและมีคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกลไกในการขับเคลื่อนมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญาฯ และเสนอแนะแผนปฏิบัติการระดับชาติตามข้อกำหนดและพันธกรณีของอนุสัญญาฯ

๔) พันธกรณีที่สำคัญของอนุสัญญา

- (๑) ข้อบทที่ ๓ มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากการผลิตโดยจงใจและการใช้
- (๒) ข้อบทที่ ๕ มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากการผลิตโดยไม่จงใจ
- (๓) ข้อบทที่ ๖ มาตรการในการลดหรือเลิกการปล่อยจากโกดังและของเสีย
- (๔) ข้อบทที่ ๗ แผนอนุวัติการ
- (๕) ข้อบทที่ ๑๐ การให้ข้อมูล การศึกษา และการสร้างความตระหนักแก่สาธารณชน
- (๖) ข้อบทที่ ๑๑ การวิจัย การพัฒนา และการติดตามตรวจสอบ
- (๗) ข้อบทที่ ๑๕ การรายงาน
- (๘) ข้อบทที่ ๑๖ การประเมินความมีประสิทธิผล

๒.๓ อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade: PIC)

๑) วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันในการปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมี โดยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสารเคมี และให้มีกระบวนการตัดสินใจในการนำเข้าและส่งออกสารเคมีอันตรายต้องห้ามหรือจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด และสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายร้ายแรง และให้มีการกระจายข่าวการตัดสินใจแก่ภาคีสมาชิก

๒) การเข้าร่วมในอนุสัญญา

ประเทศไทยให้ภาคยานุวัติเป็นภาคีอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ และมีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งปัจจุบัน (ปี ๒๕๖๕) มีประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ ๑๖๕ ประเทศ

๓) กลไกการดำเนินงานของประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญาปรอทเตอร์ดัมฯ ของประเทศไทยและมีคณะอนุกรรมการอนุสัญญาปรอทเตอร์ดัมฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกลไกในการขับเคลื่อนมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญาฯ และกำหนดท่าทีของประเทศในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมี รวมทั้งเสนอแนะรายชื่อสารเคมีเพิ่มเติมเข้าสู่กระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุวัติตามอนุสัญญาปรอทเตอร์ดัมฯ

๔) พันธกรณีที่สำคัญของอนุสัญญา

- (๑) ข้อบทที่ ๕ กระบวนการสำหรับสารเคมีต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด
- (๒) ข้อบทที่ ๖ กระบวนการสำหรับสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง
- (๓) ข้อบทที่ ๑๐ พันธกรณีเกี่ยวกับการนำเข้าสารเคมีซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III
- (๔) ข้อบทที่ ๑๑ พันธกรณีเกี่ยวกับการส่งออกสารเคมี
- (๕) ข้อบทที่ ๑๒ การแจ้งการส่งออก
- (๖) ข้อบทที่ ๑๓ ข้อมูลที่ต้องแจ้งพร้อมกับสารเคมีที่ส่งออก
- (๗) ข้อบทที่ ๑๔ การแลกเปลี่ยนข้อมูล
- (๘) ข้อบทที่ ๑๕ การบังคับใช้อนุสัญญา
- (๙) ข้อบทที่ ๑๖ การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค

๒.๔ อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท (Minamata Convention on Mercury)

๑) วัตถุประสงค์

มุ่งเน้นการลดและเลิกการใช้ปรอทและสารประกอบปรอท รวมถึงการลดการปลดปล่อยทางอากาศทางดินและทางน้ำจากกิจกรรมของมนุษย์

๒) การเข้าร่วมในอนุสัญญา

ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญามินามาตะฯ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ ซึ่งปัจจุบัน (ปี ๒๕๖๕) มีประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญามินามาตะฯ ๑๓๗ ประเทศ

๓) กลไกการดำเนินงานของประเทศไทย

คณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกลไกในการขับเคลื่อน มีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญามินามาตะฯ และการดำเนินงานต่างๆ เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก มีกรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการในคณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะฯ

๔) พันธกรณีที่สำคัญของอนุสัญญา

- (๑) ข้อบทที่ ๓ แหล่งอุตสาหกรรมปรอทและการค้าปรอท
- (๒) ข้อบทที่ ๔ ผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท
- (๓) ข้อบทที่ ๕ กระบวนการผลิตที่มีการใช้ปรอทหรือสารประกอบปรอท
- (๔) ข้อบทที่ ๖ ข้อยกเว้นสำหรับภาคีเมื่อมีการร้องขอ
- (๕) ข้อบทที่ ๗ การทำเหมืองแร่ทองคำพื้นบ้านและขนาดเล็ก
- (๖) ข้อบทที่ ๘ การปลดปล่อย (อากาศ)
- (๗) ข้อบทที่ ๙ การปล่อย (น้ำหรือดิน)
- (๘) ข้อบทที่ ๑๐ การกักเก็บชั่วคราวของปรอทที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่ไม่ใช่ของเสียปรอท
- (๙) ข้อบทที่ ๑๑ ของเสียปรอท

๓. ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๓.๑ อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal)

๑) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๑

(๑) กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการส่ง Metal Residue (Waste) อย่างผิดกฎหมายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการในประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยใช้งบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๒) ประเทศไทยมีผู้เชี่ยวชาญ คือ ดร. ไชยยศ บุญญาภิจ ร่วมเป็นสมาชิกคณะทำงานระหว่างสมัยประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซล เพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับประเด็นกรอบแผนงานยุทธศาสตร์ (Strategic Framework) สำหรับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

๒) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๒

(๑) คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ รับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑.๑) รับทราบองค์ประกอบคณะผู้แทนไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙

(๑.๒) เห็นชอบต่อท่าทีของไทยสำหรับใช้ในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ หากมีข้อเจรจาใดที่นอกเหนือจากท่าทีการเจรจาในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ และไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally Binding) ต่อประเทศไทย ขอให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเป็นผู้พิจารณา โดยไม่ต้องนำกลับเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาใหม่จนสิ้นสุดการประชุมรัฐภาคีฯ ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

(๒) ผลักดันให้มีการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดให้ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมจากชุมชนเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้าและห้ามนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. ซึ่งกำหนดให้ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมจากชุมชนที่มีลักษณะปะปนกันตามประเภทพิกัดอัตราศุลกากร 3825.10.00 Municipal Waste เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๓)ดำเนินการแก้ไขปัญหากรณีการส่งออก Metal Residue (Waste) อย่างผิดกฎหมายไปยังประเทศเนเธอร์แลนด์ โดยอยู่ในขั้นตอนการหารือเพื่อหาผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักวิชาการในประเทศเนเธอร์แลนด์

(๔)กระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ขยะเทศบาลเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้าและห้ามนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒

๓) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๓

(๑) กำหนดพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย ตามระบบอาโมไนซ์ ฉบับปี ๒๐๑๗ (HS 2017) และจัดทำคู่มือพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย ภายใต้อนุสัญญาบาเซลฯ และเผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๒) ดำเนินการแก้ไขปัญหากรณีการส่งออก Metal residue waste อย่างผิดกฎหมาย โดยจัดทำวาระเพื่อพิจารณา เสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓) จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “เทคนิคการจำแนก ควบคุม และตรวจสอบการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตราย รุ่นที่ ๑๗” ระหว่างวันที่ ๒๖ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

(๔) ติดตามมติข้อตัดสินใจ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ อาทิ แนวทางด้านเทคนิควิชาการเกี่ยวกับ “การจัดการของเสียที่ประกอบด้วย มี หรือปนเปื้อนด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants : POPs) อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แนวทางด้านเทคนิควิชาการเกี่ยวกับการเผาบนดินและการฝังกลบอย่างถูกหลักวิศวกรรมโดยเฉพาะเจาะจง ของเสียที่มีวัสดุนาโนเป็นองค์ประกอบ

(๕) จัดทำรายงานข้อมูลระดับชาติ ประจำปี ๒๕๖๒ (National Report 2019) และส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลฯ

(๖) เข้าร่วมการประชุม Open-ended Working Group of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Waste and their Disposal สมัยที่ ๑๒ ระหว่างวันที่ ๑ - ๓ กันยายน ๒๕๖๓ ผ่านระบบออนไลน์

(๗) แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อเตรียมการให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล (Ban Amendment)

๔) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๔

(๑) ให้ความเห็นต่อประเด็นต่างๆ จากการประชุม Open-ended Working Group of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal สมัยที่ ๑๒ (OEWG-12) ในระหว่างวันที่ ๑ - ๓ กันยายน ๒๕๖๓ ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และจัดส่งความเห็นให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลฯ ผ่าน contact point

(๒) จัดทำรายงานข้อมูลระดับชาติ ประจำปี ๒๕๖๓ (National Report 2020) และส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลฯ

(๓) ศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การค้า และสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมจากการให้สัตยาบันต่อข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล (Ban Amendment) และนำเสนอคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ เพื่อพิจารณา

(๔) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การเสริมสร้างขีดความสามารถองค์กรในการดำเนินงานด้านการจัดการของเสียและสารเคมีตามพันธกรณีระหว่างประเทศ” ระหว่างวันที่ ๒๔ – ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔

(๕) เข้าร่วมการประชุม The Regional Meeting for the Asia – Pacific region in preparation for the online segment of the meeting of the conferences of the Parties to the Basel, Rotterdam and Stockholm Convention ผ่านระบบการประชุมทางไกล เมื่อวันที่ ๘ – ๙ มิถุนายน ๒๕๖๔

(๖) เข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๕ เมื่อวันที่ ๒๖ – ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผ่านระบบการประชุมทางไกล และจัดทำรายงานผลการประชุมรัฐภาคีฯ เสนอต่อคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ

(๗) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาบาเซล เพื่อการควบคุมการนำเข้า - ส่งออกของเสียอันตรายให้กับผู้เกี่ยวข้อง

(๘) เสนอวาระพิจารณาการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ ซึ่งหมดวาระการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ

๓.๒ อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs)

๑) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมามีปี ๒๕๖๑

(๑) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ โดยเพิ่มศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติเป็นอนุกรรมการ และมีการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะอนุกรรมการเป็น ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

(๒) แต่งตั้งคณะทำงานกำกับและประสานการดำเนินโครงการ Enabling Activities to Review and Update the National Implementation Plan for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants จำนวน ๕ ชุด เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแล ปรึกษาข้อเสนอแนะ และติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการจัดทำเนียบสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

๒) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๒

(๑) คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ รับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ ดังนี้

(๑.๑) รับทราบองค์ประกอบคณะผู้แทนไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙

(๑.๒) เห็นชอบต่อทำที่ของไทยสำหรับใช้ในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ หากมีข้อเจรจาใดที่นอกเหนือจากทำการเจรจาในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ และไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally Binding) ต่อประเทศไทย ขอให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเป็นผู้พิจารณา โดยไม่ต้องนำกลับเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาใหม่จนสิ้นสุดการประชุมรัฐภาคีฯ ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

(๒) ดำเนินโครงการ Enabling Activities to Review and Update the National Implementation Plan for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants โดยจัดทำ (ร่าง) ข้อมูลทำเนียบสาร POPs ดังนี้

(๒.๑) นำเสนอร่างข้อมูลทำเนียบสาร POPs ในการประชุมหารือข้อมูลด้านเทคนิคระหว่างกรมควบคุมมลพิษ และกรมโรงงานอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ กรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อพิจารณาข้อมูลทำเนียบสาร POPs ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม และสาร POPs ประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ (uPOPs) สำหรับทวนสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำเสนอคณะทำงานภายใต้โครงการ NIP/POPs Update

(๒.๒) นำเสนอร่างข้อมูลทำเนียบสาร POPs ในการประชุมคณะทำงานภายใต้โครงการ NIP/POPs Update เพื่อขอให้พิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างข้อมูลฯ

(๒.๓) นำเสนอร่างข้อมูลทำเนียบสาร POPs ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ National POPs Inventory Validation Workshop เพื่อรับฟังความเห็นเกี่ยวกับทำเนียบสาร POPs และทวนสอบความถูกต้องของข้อมูลฯ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ในเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๒ ณ ศูนย์ประชุมอุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย จังหวัดปทุมธานี

(๓) ดำเนินการโครงการ Implementation of the POPs Monitoring Plan in the Asian Region (GMP2Asia) โดยได้มีการประสานงานกับหน่วยงานและห้องปฏิบัติการที่เข้าร่วมโครงการเพื่อวางแผนการดำเนินงาน ดังนี้

(๓.๑) จุดเก็บตัวอย่าง จำนวนตัวอย่าง และการเก็บตัวอย่างอากาศในบรรยากาศ ณ พื้นที่สะอาด (passive sampling) เพื่อส่งตัวอย่างไปวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการต่างประเทศเปรียบเทียบกับห้องปฏิบัติการภายในประเทศที่เข้าร่วมโครงการ

(๓.๒) การเก็บตัวอย่างน้ำน้มนมารดาจากอาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อส่งตัวอย่างไปวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการต่างประเทศเปรียบเทียบกับห้องปฏิบัติการภายในประเทศที่เข้าร่วมโครงการ

(๓.๓) จุดเก็บตัวอย่าง จำนวนตัวอย่าง และการเก็บตัวอย่าง National Sample เพื่อส่งตัวอย่างไปวิเคราะห์ยังห้องปฏิบัติการต่างประเทศเปรียบเทียบกับห้องปฏิบัติการภายในประเทศที่เข้าร่วมโครงการ

๓) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๓

(๑) ประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ ดังนี้

(๑.๑) แจ้งข้อมูลสารกลุ่ม BDEs โดยรวบรวมข้อมูลเสนอคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พิจารณาเห็นชอบ และนำส่งในระบบออนไลน์ของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒

(๑.๒) แจ้งข้อมูลสาร Dechlorane plus and its syn-isomer and anti-isomer และสาร Methoxychlor โดยรวบรวมข้อมูลเสนอคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พิจารณาเห็นชอบ และนำส่งข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

(๒) จัดทำร่างแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ รวมถึงจัดการประชุมรับฟังความเห็นเกี่ยวกับร่างแผนฯ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ พาร์ค กรุงเทพฯ และปรับแก้ไขตามความเห็นของหน่วยงานคณะทำงานกำกับดูแลและประสานการดำเนินโครงการ NIP/POPs Update ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ณ กรมควบคุมมลพิษ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการและให้คณะทำงานฯ สามารถส่งความเห็นเพิ่มเติม เพื่อปรับแก้ไข และนำส่ง UNIDO ต่อไป

(๓) จัดทำรายงานข้อมูลทำเนียบสาร POPs (Preliminary Inventory and Assessment Report) นำเสนอคณะทำงานกำกับดูแลและประสานการดำเนินโครงการ NIP/POPs Update ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ณ กรมควบคุมมลพิษ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบ และให้นำส่ง UNIDO ต่อไป

(๔) การดำเนินโครงการ Implementation of the POPs Monitoring Plan in the Asian Region: (GMP2-Asia) ได้มีการจัดเก็บตัวอย่างอากาศโดยวิธี Passive Sampling ตัวอย่างน้ำน้มนมารดา จากมารดาอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี ที่มีบุตรคนแรก ๖๐ คน รวม ๑ ตัวอย่าง ตัวอย่างสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ตัวอย่างน้ำดิบ และตัวอย่างอาหาร ได้แก่ ไข่ไก่ ไข่เป็ด เนื้อวัว เนื้อปลา จัดส่งให้ห้องปฏิบัติการเชี่ยวชาญในต่างประเทศและห้องปฏิบัติการในประเทศ เพื่อวิเคราะห์สาร POPs รวมถึงเพื่อสร้างชุดข้อมูลระดับของสาร POPs ในตัวอย่างสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของประเทศ และเปรียบเทียบศักยภาพการวิเคราะห์สาร POPs ของประเทศกับห้องปฏิบัติการเชี่ยวชาญ โดยการนำ Interlaboratory Assessment และการเปรียบเทียบผลวิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งแวดล้อมภายใต้โครงการ รวมทั้งการจัดทำแผนการติดตามตรวจสอบสาร POPs ของประเทศ

(๕) ประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ ดังนี้

(๕.๑) มติข้อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค โดยได้พิจารณาให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม Assessment of needs of developing country Parties and Parties with economies in transition to implement the Stockholm Convention

(๕.๒) มติข้อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน โดยได้พิจารณาให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม Assessment of the funding needed by developing country Parties and Parties with economies in transition to implement the Convention over the period 2022-2026

(๕.๓) มติข้อตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมินความมีประสิทธิภาพของกลไกทางการเงิน โดยได้พิจารณาให้ข้อมูลตามแบบสอบถาม 5th Review of the Financial Mechanism of the Stockholm Convention online questionnaire for Parties to the Convention

(๕.๔) จัดทำแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ภายใต้กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF)

(๕.๕) ดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานภายใต้โครงการ Implementation of the POPs Monitoring Plan in the Asian Region (GMP2Asia) ภายใต้กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก

๔) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๔

(๑) จัดทำประเด็นด้านการจัดการสารเคมีสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๑๐ และร่วมพัฒนาจัดทำร่างแถลงการณ์ร่วมอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสียสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๕ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ สมัยที่ ๑๐ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๑๐ ในปี ๒๕๖๔ (ASEAN Joint Statement on Chemicals and Waste for 2021 BRS COPs)

(๒) จัดประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยเห็นชอบต่อ (ร่าง) แถลงการณ์ร่วมอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสียสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับรองในที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม และ (ร่าง) ข้อมูลสถานการณ์สาร PFHxS สำหรับเสนอขอควบคุมเป็นวัตถุอันตราย ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ร่วมพัฒนาจัดทำร่างแถลงการณ์ร่วมอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสียสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๕ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ สมัยที่ ๑๐ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๑๐ ในปี ๒๕๖๔ (ASEAN Joint Statement on Chemicals and Waste for 2021 BRS COPs)

(๔) เข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๑๐ ผ่านทางระบบการประชุมทางไกล เมื่อวันที่ ๒๖ - ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และจัดทำรายงานผลการประชุมรัฐภาคีฯ เสนอต่อคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ

(๕) เสนอวาระพิจารณาการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ซึ่งหมดวาระการดำเนินงาน ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

(๖) จัดทำคำแปลอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ฉบับปรับปรุง และจัดทำต้นฉบับสำหรับจัดพิมพ์เผยแพร่

(๗) จัดทำร่างข้อเสนอในการควบคุมสาร PFHxS เป็นวัตถุอันตรายประเภทที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เสนอผู้บริหารกรมควบคุมมลพิษพิจารณา เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเห็นชอบให้เสนอคณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ พิจารณาก่อนส่งให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการต่อไป

๓.๓ อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade: PIC)

๑) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๑

(๑) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ โดยเปลี่ยนประธานอนุกรรมการเป็น ดร.ธเรศ ศรีสถิตย์ และมีกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะอนุกรรมการเป็น ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

(๒) มีการรวมสารเคมี ๓ ชนิด ไว้ในภาคผนวก III ของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ ซึ่งเป็นรายชื่อสารเคมีที่อยู่ในกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ คือ (๑) Acetochlor ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ (๒) Hexabromocyclododecane ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม และ (๓) Phorate ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์

(๓) ใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเพื่อห้ามหรือจำกัดการใช้สารเคมีอย่างเข้มงวดและข้อเสนอของสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง (Notification of Final Regulatory Actions) ๓ ชนิด ดังนี้ (๑) Hexabromocyclododecane ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม (๒) Methyl parathion ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ และ (๓) Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA-related compounds ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม

๒) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๒

(๑) คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ รับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอ ดังนี้

(๑.๑) รับทราบองค์ประกอบคณะผู้แทนไทยสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdamฯ สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙

(๑.๒) เห็นชอบต่อท่าทีของไทยสำหรับใช้ในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdamฯ สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ หากมีข้อเจรจาใดที่นอกเหนือจากท่าทีการเจรจาในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๔ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdamฯ สมัยที่ ๙ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๙ และไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย (Legally Binding) ต่อประเทศไทย ขอให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าคณะผู้แทนไทยเป็นผู้พิจารณา โดยไม่ต้องนำกลับเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาใหม่จนสิ้นสุดการประชุมรัฐภาคีฯ ในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

(๑.๓) รายงานสรุปสถานการณ์การแจ้งการส่งออกสารเคมี ปี ๒๕๖๑ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdamฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

๓) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๓

(๑) ประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdamฯ สมัยที่ ๙ ได้แก่

(๑.๑) การบรรจุรายชื่อสารเคมี ๒ ชนิด คือ ๑) hexabromocyclododecane ในประเภทสารเคมีทางอุตสาหกรรม และ ๒) phorate ในประเภทสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ เพิ่มเติมเข้าไว้ในภาคผนวก III ของอนุสัญญาฯ โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒ โดยให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ (Designated National Authority: DNA) ของอนุสัญญา Rotterdamฯ แต่ละประเทศภาคีสมาชิกรับทราบและดำเนินการแจ้งท่าทีตอบรับการนำเข้า (Import Response) ไปยังสำนักเลขาธิการฯ ภายในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้นำเสนอผลการประชุมรัฐภาคีฯ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และจัดทำหนังสือแจ้ง DNA (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และกรมวิชาการเกษตร) ในการประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdamฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ และมีหนังสือแจ้งไปเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

(๑.๒) ดำเนินงานตามย่อหน้าที่ ๒ ของข้อบทที่ ๑๑ ข้อบทที่ ๑๒ และข้อบทที่ ๑๔ ของอนุสัญญา Rotterdamฯ โดยรวบรวมข้อมูล และจัดทำหนังสือแจ้งเวียนคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdamฯ ให้ความเห็นชอบต่อข้อมูลดังกล่าว และแจ้งตอบข้อมูลทางอีเมลและในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักเลขาธิการฯ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

(๒) ประสานการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับแร่ใยหินโครโซไทล์ (Chrysotile asbestos) ซึ่งกำหนดจัดในวันที่ ๙-๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ณ กรมควบคุมมลพิษ แต่เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-๑๙ การประชุมดังกล่าวถูกเลื่อนไปอย่างไม่มีกำหนด

(๓) ประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam ว่า สมัยที่ ๙ ดังนี้

(๓.๑) แจ้งตอบข้อมูลความต้องการความช่วยเหลือทางเทคนิคตามแบบสอบถามเกี่ยวกับ Technical assistance needs assessment to implement the Rotterdam Convention – 2020

(๓.๒) แจ้งทำที่ตอบรับการนำเข้า (Import Response) สำหรับสารเคมีที่บรรจุเพิ่มเติมในภาคผนวก III ของอนุสัญญา Rotterdam ว่า

(๓.๓) แจ้งการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย

(๔) จัดทำรายงานสรุปสถานการณ์การแจ้งการส่งออกสารเคมี ปี ๒๕๖๒ และเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ

(๕) การประชุมคณะอนุกรรมการ Rotterdam ว่า ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ประชุมมีมติ ดังนี้ ๑) รับทราบสรุปผลการดำเนินงานตามมติคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdam ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ๒) รับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมี ครั้งที่ ๑๕ ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ณ กรุงโรม สาธารณรัฐอิตาลี ๓) รับทราบการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam ว่า ได้แก่ (๑) การแจ้งตอบข้อมูลการดำเนินงานตามย่อหน้าที่ ๒ ของข้อบทที่ ๑๑ พันธกรณีเกี่ยวกับการส่งออกสารเคมี ซึ่งอยู่ในรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III ข้อบทที่ ๑๒ การแจ้งการส่งออก และข้อบทที่ ๑๔ การแลกเปลี่ยนข้อมูลของอนุสัญญา Rotterdam ว่า (๒) การแจ้งตอบข้อมูลความต้องการความช่วยเหลือทางเทคนิคตามแบบสอบถามเกี่ยวกับ Technical assistance needs assessment to implement the Rotterdam Convention – 2020 และ (๓) การแจ้งทำที่ตอบรับการนำเข้า (Import Response) สำหรับสารเคมีที่บรรจุเพิ่มเติมในภาคผนวก III ของอนุสัญญา Rotterdam ว่า ๔) เห็นชอบการทบทวนการดำเนินการตอบรับการแจ้งการส่งออก (Export Notification) ของหน่วยงานภายในประเทศ โดย (๑) มอบหมายกรมควบคุมมลพิษ นำประเด็นการตอบรับการแจ้งการส่งออกของสาร Nonylphenol, branched, ethoxylated belongs to the group Nonylphenolethoxylates ตามระเบียบ Regulation 649/2012 ของสหภาพยุโรป เสนอคณะกรรมการวัตถุอันตรายเพื่อพิจารณา และ (๒) แจ้งบริษัทผู้นำเข้าให้ประสานกรมปศุสัตว์ เพื่อตรวจสอบว่าสารดังกล่าวอยู่ในขอบข่ายความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือไม่ และ ๕) เห็นชอบรายงานสรุปสถานการณ์ด้านการแจ้งการส่งออกสารเคมี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้เผยแพร่บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ

(๖) เลื่อนการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับแร่ใยหินโครโซไทล์ (Chrysotile asbestos) อย่างไม่มีกำหนด เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙)

๔) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๔

(๑) จัดทำประเด็นด้านการจัดการสารเคมีสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๑๐ และร่วมพัฒนาจัดทำร่างแถลงการณ์ร่วมอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสียสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๕ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๑๐ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๑๐ ในปี ๒๕๖๔ (ASEAN Joint Statement on Chemicals and Waste for 2021 BRS COPs)

(๒) จัดประชุมคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdam ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมมีมติ ดังนี้ (๑) เห็นด้วยกับการแก้ไข (ร่าง) แถลงการณ์ร่วมอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสียสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับรองในที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมต่อไป และ (๒) เห็นชอบให้มีการบรรจุรายชื่อสารเคมีเพิ่มเติมในภาคผนวก III ของอนุสัญญา Rotterdam ของประเทศไทยในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๑๐

(๓) เห็นชอบข้อมูลสถานการณ์เกี่ยวกับสาร Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA-related compounds สำหรับเสนอขอควบคุมเป็นวัตถุอันตรายภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๔) จัดทำข้อมูลสถานการณ์เกี่ยวกับสาร Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA – related compounds และนำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาควบคุมสาร PFOA ในการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาข้อมูลและกลั่นกรองความเป็นอันตรายของวัตถุอันตรายชนิดต่าง ๆ ครั้งที่ ๑ – ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งที่ประชุมมีมติ ๑) เห็นด้วยกับการควบคุมสาร PFOA ตามที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมเสนอ และมอบหมายให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการในขั้นตอนตามกฎหมายต่อไป และ ๒) มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการใช้สาร PFOA ที่ใช้ในทางการแพทย์ เพื่อเสนอให้ควบคุมเป็นวัตถุอันตรายให้ครอบคลุมการใช้สาร PFOA ต่อไป

(๕) ร่วมพัฒนาจัดทำร่างแถลงการณ์ร่วมอาเซียนด้านการจัดการสารเคมีและของเสียสำหรับการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ สมัยที่ ๑๕ การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๑๐ และการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ สมัยที่ ๑๐ ในปี ๒๕๖๔ (ASEAN Joint Statement on Chemicals and Waste for 2021 BRS COPs)

(๖) เข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam สมัยที่ ๑๐ ผ่านทางระบบการประชุมทางไกล เมื่อวันที่ ๒๖ – ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และจัดทำรายงานผลการประชุมรัฐภาคีฯ เสนอต่อคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdam และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อทราบ

(๓) เสนอวาระพิจารณาการแต่งตั้งคณะกรรมการอนุสัญญาปรอทเตอรด์ัมฯ ซึ่งหมดวาระการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการมีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการอนุสัญญาปรอทเตอรด์ัมฯ

(๔) จัดทำรายงานสรุปสถานการณ์การแจ้งการส่งออกสารเคมี ปี ๒๕๖๓

(๕) จัดทำข้อมูลสถานการณ์เกี่ยวกับสาร Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA – related compounds เพื่อเสนอขอควบคุมเป็นวัตถุอันตรายประเภทที่ ๓ ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และเสนอคณะกรรมการอนุสัญญาปรอทเตอรด์ัมฯ เพื่อพิจารณา

๓.๔ อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท (Minamata Convention on Mercury)

๑) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๑

(๑) ประเมินองค์ประกอบของปรอทในถ่านหินที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในโรงไฟฟ้า ตรวจสอบวัดความเข้มข้นของปรอทในอากาศเสียจากโรงไฟฟ้า พัฒนาและคำนวณการปลดปล่อยปรอท และพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติเบื้องต้นเพื่อลดการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน

(๒) จัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ในรอบที่ ๗ (GEF-7) จำนวน ๒ โครงการ ดังนี้

(๒.๑) โครงการ Strengthening Capacity for Multi-media Mercury Monitoring in the Asia-Pacific Region ร่วมกับกระทรวงสิ่งแวดล้อม ประเทศญี่ปุ่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดเก็บตัวอย่างและวิเคราะห์ปรอทและสารประกอบปรอทจากตัวกลางต่างๆ

(๒.๒) โครงการ Minamata Initial Assessment (MIA) in Thailand ร่วมกับ United Nations Industrial Development Organization (UNIDO) เพื่อจัดทำและปรับปรุงทำเนียบปรอท การจัดทำแผนการจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญามินามาตะฯ

๒) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๒

(๑) จัดทำความเห็นของประเทศไทยในประเด็นปัญหาและอุปสรรคต่อการออกกฎหมายภายในประเทศเพื่อการจัดการผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท ซึ่งผ่านความเห็นชอบจาก (๑) การประชุมหารือแนวทางการออกอนุบัญญัติและจัดทำพิกัดอัตราศุลกากรของผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอทภายใต้พันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอทของประเทศไทย (๒) คณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะฯ และ (๓) คณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะฯ เพื่อเสนอต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญามินามาตะฯ ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒

(๒) ดำเนินงานภายใต้คณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะฯ เพื่อปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เติมปรอทอย่างต่อเนื่อง

๓) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๓

(๑) เข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาามินามาตะฯ สมัยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ - ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส และรายงานผลการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาามินามาตะว่าด้วยปรอท สมัยที่ ๓ ต่อ คณะรัฐมนตรี และคณะกรรมการนโยบายการจัดการสารเคมีแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓

(๒) ดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาามินามาตะฯ สมัยที่ ๓ ดังนี้

(๒.๑) มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมควบคุมมลพิษ) และกระทรวงพลังงาน (กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ) นำแนวทางการจัดการพื้นที่ปนเปื้อน ที่ผ่านการรับรองโดยที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ ๓ มาปรับใช้ในทางปฏิบัติสำหรับประเทศไทยต่อไป

(๒.๒) มอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข (กรมอนามัย) จัดส่งผู้แทนเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้แทนภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิกในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกิจ (Ad hoc group of experts) ในการพิจารณาทบทวน ภาคผนวก เอ และ บี (Review of Annex A and B) ของอนุสัญญาามินามาตะฯ ในระหว่างสมัยประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาฯ

(๒.๓) มอบหมายให้กระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) จัดส่งผู้แทนผู้มีความชำนาญในการใช้งาน พิทักษ์ศุลกากรของประเทศ (Expert who familiar with the use of national customs codes) เพื่อเข้าร่วมใน กระบวนการ (Open - ended process) ในการจัดทำพิทักษ์ศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอทตามภาคผนวก เอ ของอนุสัญญาฯ ในระหว่างสมัยประชุม

(๓) การประชุมคณะกรรมการอนุสัญญาามินามาตะว่าด้วยปรอท ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ประชุมมีมติ ดังนี้ ๑) รับทราบการแก้ไขเอกสารประกอบการประชุม คณะอนุกรรมการอนุสัญญาามินามาตะฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓ หน้าที่ ๗ - ๘ ข้อ ๒.๕ และเอกสารประกอบวาระที่ ๔.๑/๓ ตามที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติเสนอขอแก้ไขข้อความ ๒) รับทราบข้อมูลที่ เกี่ยวข้องที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมจัดส่งให้ฝ่ายเลขานุการฯ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ซึ่งให้ฝ่ายเลขานุการฯ แจ้งเวียน คณะอนุกรรมการฯ ผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ต่อไป ๓) รับทราบแนวทางและมาตรการในการกำกับดูแล กระบวนการรีโถนแท่นผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียมตามที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติเสนอ ๔) เห็นชอบให้ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาตินำความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อน ระหว่าง และ หลังการรีโถนแท่นผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียมไปพิจารณาในคณะกรรมการพิจารณาแผนงาน และงบประมาณค่าใช้จ่ายในการรีโถนสิ่งติดตั้งที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียมภายใต้คณะกรรมการปิโตรเลียม และ ๕) เห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานด้านเทคนิคเพื่อเป็นแนวทางการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม จากปรอทใน ระหว่างการรีโถนแท่นผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียม ภายใต้คณะกรรมการอนุสัญญาามินามาตะฯ

เพื่อเสนอแนะต่อกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ และให้ฝ่ายเลขานุการฯ คณะอนุกรรมการฯ ทหารเรือเกี่ยวกับองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานร่วมกับกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะอนุกรรมการฯ แล้วแจ้งเวียน คณะอนุกรรมการฯ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพิจารณาก่อนเสนอประธานอนุกรรมการฯ ลงนามในคำสั่งต่อไป

(๔) การประชุมคณะอนุกรรมการมีนามาตะว่าฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่ประชุมมีมติเกี่ยวกับความคืบหน้าในการพิจารณาแต่งตั้งคณะทำงานด้านเทคนิค เพื่อเป็นแนวทางการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากปรอทในระหว่างกิจกรรมการรื้อถอนแท่นผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียม ดังนี้ ๑) มอบหมายนายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะอนุกรรมการมีนามาตะว่าฯ เป็นประธานคณะทำงานฯ ๒) ปรับเปลี่ยนชื่อคณะทำงานฯ เป็น “คณะทำงานด้านเทคนิค เพื่อเป็นแนวทางการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากปรอทในระหว่างกิจกรรมการรื้อถอนแท่นผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียม” รวมทั้งปรับปรุงเกณฑ์การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ องค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจของคณะทำงานต่างๆ ตามความเห็นในที่ประชุมฯ ๓) มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ แจ้งเวียนหนังสือถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ หน่วยงานต่างๆ ในคณะอนุกรรมการมีนามาตะว่าฯ สถาบันการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญต่างๆ ที่สนใจเพื่อเชิญเข้ารับการคัดเลือกเป็นผู้เชี่ยวชาญในคณะทำงานฯ และฝ่ายเลขานุการฯ จะแจ้งเวียนผลการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญให้คณะอนุกรรมการมีนามาตะว่าฯ รับทราบต่อไป และ ๔) พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการนำร่องในการติดตามตรวจสอบสารปรอทในบรรยากาศ โดยวิธี passive sample ของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมจะได้ดำเนินการต่อไป และมอบหมายหน่วยงานและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะอนุกรรมการมีนามาตะว่าฯ ดำเนินการตามมติข้อตัดสินใจของที่ประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามินามาตะฯ สมัยที่ ๓ และจัดส่งให้ฝ่ายเลขานุการฯ ตามกำหนดเวลา เพื่อจะได้รวบรวมและจัดส่งข้อมูลต่างๆ ตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีดังกล่าวให้สำนักเลขาธิการมีนามาตะว่าฯ ต่อไป

(๕) ดำเนินการพัฒนามาตรฐาน และกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะฯ

(๖) ประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามินามาตะฯ สมัยที่ ๓

๔) ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาปี ๒๕๖๔

(๑) เข้าร่วมการประชุม Special Briefing on the 4th Meeting of the Conference of the Parties to the Minamata Convention on Mercury ผ่านระบบการประชุมทางไกล เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

(๒) จัดประชุมคณะอนุกรรมการประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท สมัยที่ ๓ ในประเด็นอะมลัมทางทันตกรรม โดยคณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้มีมติมอบหมายฝ่ายเลขานุการฯ ประสานกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ พิจารณา (ร่าง) การแจ้งตอบข้อมูลพิจารณาประเด็นอะมลัมทางทันตกรรม และเสนอสำนักเลขาธิการอนุสัญญามินามาตะฯ ต่อไป

(ก) คณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ มีมติ คือ ๑) รับทราบผลการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะฯ และ ๒) รับทราบผลการประชุม Special Briefing on the 4th Meeting of the Conference of the Parties to the Minamata Convention on Mercury

(ข) เข้าร่วมการประชุม Special Briefing on the 4th Meeting of the Conference of the Parties to the Minamata Convention on Mercury ผ่านระบบการประชุมทางไกล เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

(ค) ประสานและติดตามการดำเนินงานตามมติข้อตัดสินใจที่สำคัญของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท สมัยที่ ๓ ในประเด็นอะมัลกัมทางทันตกรรม และจัดทำหนังสือถึงสำนักเลขาธิการอนุสัญญามินามาตะฯ เพื่อแจ้งตอบข้อมูลตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท สมัยที่ ๓

(ง) จัดทำข้อมูลแหล่งกำเนิดประเภทโรงไฟฟ้าถ่านหิน เหล็ก และหม้อน้ำอุตสาหกรรมที่ใช้ถ่านหิน กระบวนการถลุงแร่ และอบแร่ ที่ใช้ในกระบวนการผลิตโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ตามข้อบทที่ ๘ ของอนุสัญญามินามาตะฯ ซึ่งคณะทำงานพัฒนามาตรฐานการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศเห็นชอบคัดเลือกแหล่งกำเนิดดังกล่าว เพื่อพัฒนามาตรฐานตามลำดับ โดยให้ประสานหน่วยงานที่มีการดำเนินงานตามพันธกรณีพิจารณาและเพิ่มเติมข้อมูลพื้นฐานให้มีความครบถ้วน

(จ) จัดทำร่างคู่มือแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) (สารปรอท) บทที่ ๑ บททั่วไป ฉบับภาษาไทยแล้วเสร็จและจัดส่งให้หน่วยงานที่มีการดำเนินงานตามพันธกรณี ๑๔ หน่วยงาน ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) การดำเนินงานของคณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอทได้ประสานกรมโรงงานอุตสาหกรรมติดตามความคืบหน้าการปรับปรุงร่างประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ห้ามตั้งหรือขยายโรงงานที่ใช้ปรอทหรือสารประกอบปรอทในกระบวนการผลิต และห้ามใช้ปรอทหรือสารประกอบปรอทในกระบวนการผลิต

(ช) เสนอวาระพิจารณาการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท ซึ่งหมดวาระการดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการฯ มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท

๔. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอนุสัญญา

๔.๑ ความสำคัญในการวิเคราะห์อนุสัญญาในภาพรวม

การดำเนินงานของประเทศในการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา ประเทศไทยจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนากลไกการดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มาตรการด้านการบริหารจัดการ มาตรการทางกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือ และเทคนิควิชาการต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามกลไกต่างๆ ที่จัดทำขึ้นแล้ว และการพัฒนากลไกการดำเนินงานต่างๆ เพิ่มเติมในการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญานั้น ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการอนุสัญญาต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตลอดจนคณะทำงานเทคนิคด้านต่างๆ รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์ประสานงานกลางระดับชาติในแต่ละอนุสัญญา รวมทั้งการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา การประชุมระหว่างประเทศระดับภูมิภาค หรือการประชุมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ประเทศไทยในฐานะภาคีสมาชิกจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดนโยบายการดำเนินงานของอนุสัญญาให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามพัฒนากรณีของอนุสัญญา ทั้งนี้ จากการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา ประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ อาทิ การปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์ รวมถึงสุขภาพของผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การควบคุมการนำเข้าและการส่งออกสารมลพิษอย่างเป็นระบบ การควบคุมสารเคมีอันตรายและการบริหารจัดการสารเคมีในประเทศ และการได้รับความช่วยเหลือด้านองค์ความรู้ วิชาการและด้านเทคโนโลยี จากประเทศภาคีที่พัฒนาแล้วในการแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตราย รวมทั้งได้แสดงบทบาทของประเทศในการดำเนินการตามเจตนารมณ์ในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมโลก

๔.๒.๑ อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด

๑) การดำเนินงานของประเทศไทยตามพันธกรณีที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) เตรียมการให้สัตยาบันในข้อแก้ไขอนุสัญญาบาเซล (Ban Amendment)
- (๒) การเตรียมความพร้อมของประเทศไทย กรณีการแก้ไขภาคผนวก ๒ ภาคผนวก ๘ และภาคผนวก ๙ ของอนุสัญญาบาเซล ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับของเสียพลาสติก
- (๓) การควบคุมการนำเข้าของเสียเข้ามาในราชอาณาจักร โดยการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ การห้ามนำเข้าขยะพลาสติก หรือของเสียอื่น
- (๔) การนำแนวทางด้านเทคนิควิชาการสำหรับการจัดการของเสียต่างๆ ที่ได้รับการรับรองตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีฯ หรือการประชุมระหว่างประเทศมาประยุกต์ใช้ภายในประเทศ เพื่อให้อบรมบุคลากรจัดการของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง รวมทั้งการจัดทำแนวทางด้านเทคนิควิชาการฯ เป็นภาษาไทย และเผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไปนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

๒) เครื่องมือ/กลไกการดำเนินงาน

- (๑) คณะอนุกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๒) ศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติของอนุสัญญาฯ (National Focal Point)
- (๓) การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ (ทุก ๒ ปี) เป็นการประชุมระหว่างประเทศระดับรัฐมนตรี ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส
- (๔) การประชุมระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๓) ประเด็นสำคัญที่ได้จากการเป็นภาคีอนุสัญญา

- (๑) การปกป้อง คุ่มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนชาวไทย และสิ่งแวดล้อมจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากของเสียอันตรายและของเสียอื่นๆ
- (๒) การป้องกันปัญหาการลักลอบนำเข้าของเสียมาทิ้งภายในประเทศ
- (๓) ข้อมูลการนำเข้า นำผ่าน และส่งออกของของเสียอันตรายล่วงหน้า
- (๔) มาตรการและระเบียบปฏิบัติในการควบคุม รวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์สถานที่กำจัดของเสียอันตรายภายในประเทศ

(๕) สิทธิการส่งออกของของเสียอันตรายไปกำจัดในประเทศภาคีซึ่งมีเทคโนโลยีที่มีความสามารถกำจัดเหมาะสม

(๖) การทำการค้าเพื่อการอุตสาหกรรมที่ใช้ของเสียอันตรายเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต

(๗) การได้รับความช่วยเหลือด้านองค์ความรู้วิชาการ ด้านเทคโนโลยี ด้านการเงิน จากประเทศภาคีที่พัฒนาแล้ว องค์การระหว่างประเทศ แผนงานพิเศษระหว่างประเทศ และศูนย์ภูมิภาคของอนุสัญญาบาเซลฯ สำหรับการแก้ไขปัญหาการจัดการของเสียอันตรายของประเทศ

(๘) สามารถกำหนดมาตรการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นเมื่อประเทศไทยนำเข้าของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นจากประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาบาเซลฯ ประเทศต้นทางต้องแจ้งรายละเอียดและขอความยินยอมในการนำเข้าจากประเทศไทย และขอความยินยอมในการผ่านแดนจากประเทศผู้นำผ่านแดน และเมื่อประเทศไทยส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่นไปยังประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาบาเซลฯ ประเทศไทยต้องแจ้งรายละเอียดและขอความยินยอมในการนำเข้าจากประเทศปลายทาง และขอความยินยอมในการผ่านแดนจากประเทศผู้นำผ่านแดนเช่นเดียวกัน

๔) ประโยชน์ที่ได้รับ

(๑) ช่องทางในการสนับสนุนการออกมาตรการ/มาตรฐานที่เหมาะสมเพื่อลดการก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นภายในประเทศให้น้อยที่สุด รวมทั้งการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม

(๒) ความร่วมมือระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับประเทศคู่เจรจาในรัฐภาคี รวมทั้งระดับภูมิภาคที่มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการของเสียอันตรายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของประเทศ และการต่อต้านการขนย้ายของเสียอันตรายอย่างผิดกฎหมาย

(๓) โอกาสในการได้รับการจัดสรรงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ สำหรับดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในอนุสัญญาฯ

(๔) โอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเพิ่มศักยภาพให้แก่บุคลากรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายให้ถูกต้อง

(๕) โอกาสในการแสดงบทบาทในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ

๔.๒.๒ อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

๑) การดำเนินงานของประเทศไทยตามพันธกรณีที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ดำเนินมาตรการทางกฎหมายและการบริหารที่จำเป็นเพื่อควบคุมสาร POPs ในการลดและเลิกการผลิตตามรายชื่อในภาคผนวก เอ และจำกัดการผลิต/การใช้ตามรายชื่อในภาคผนวก บี โดยประกาศควบคุมเป็นวัตถุอันตราย ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) สำรวจของเสีย POPs และใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการสำรวจสต็อกค้างในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

(๓) กำหนดค่ามาตรฐาน Dioxin/Furan จากแหล่งกำเนิดสำคัญ

(๔) ออกประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผาอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ประยุกต์ใช้แนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) ในการจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

(๖) จัดทำทำเนียบสาร POPs และแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕ และจัดส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เมื่อปี ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ได้ปรับปรุงทำเนียบสาร POPs ให้เป็นปัจจุบันและครอบคลุมสาร POPs ชนิดใหม่แล้วเสร็จ ขณะนี้อยู่ระหว่างปรับปรุงแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ฉบับใหม่ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

(๗) เสริมสร้างความตระหนักและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสาร POPs ด้านต่างๆ รวมทั้งจัดทำข้อมูลเอกสารเผยแพร่ และสื่อประชาสัมพันธ์

(๘) ศึกษาและติดตามตรวจสอบสาร POPs จากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ

(๙) พัฒนาศักยภาพห้องปฏิบัติการที่สามารถตรวจวิเคราะห์สาร Dioxin/Furan และสาร POPs ชนิดใหม่ๆ และเข้าร่วมรับการสอบเทียบขีดความสามารถของห้องปฏิบัติการทั้งภาครัฐและเอกชนภายใต้แผนงาน Interlaboratory Assessment ของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

(๑๐) ดำเนินการจัดส่งรายงานของประเทศ (National report) อย่างต่อเนื่อง

(๑๑) ร่วมดำเนินโครงการความร่วมมือกับประเทศภาคี ได้แก่ โครงการ Persistent Organic Pollutant in East Asian Countries (POPsEA) โดยการสนับสนุนจากประเทศญี่ปุ่น และโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์และการจัดทำคลังข้อมูลสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน โดยการสนับสนุนจากสาธารณรัฐเกาหลี

(๑๒) ร่วมดำเนินโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ดังนี้

- โครงการ Enabling Activities to Review and Update the National Implementation Plan for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants
- โครงการ Implementation of the POPs Monitoring Plan in the Asian Region (GMP2Asia)
- โครงการ Greening the scrap metal value chain through promotion of BAT/BEP to reduce U-POPs releases from recycling facilities
- โครงการ Application of Industry-urban Symbiosis and Green Chemistry for Low Emission and Persistent Organic Pollutants Free Industrial Development in Thailand
- โครงการ Greening the scrap metal value chain through promotion of BAT/BEP to reduce U-POPs releases from recycling facilities

๒) เครื่องมือ/กลไกการดำเนินงาน

- (๑) คณะอนุกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- (๒) ศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติของอนุสัญญาฯ (National Focal Point)
- (๓) การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ (ทุก ๒ ปี) เป็นการประชุมระหว่างประเทศระดับรัฐมนตรี และระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส
- (๔) การประชุมระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
- (๕) คณะกรรมการทบทวนสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (POPs Review Committee : POPsRC) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการสารเคมีจาก ๕ ภูมิภาค ได้แก่ ภูมิภาคแอฟริกา ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ภูมิภาคยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก ภูมิภาคละตินอเมริกาและแคริบเบียน และภูมิภาคยุโรปตะวันตกและอื่นๆ โดยจัดประชุมปีละ ๑ ครั้ง มีหน้าที่พิจารณาข้อเสนอสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะรายชื่อสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานในภาคผนวก เอ บี และซี ข้อยกเว้นพิเศษและการขึ้นทะเบียนข้อยกเว้นพิเศษ รวมทั้งการจำกัดการใช้สารในภาคผนวก บี และมาตรการที่เกี่ยวข้อง

๓) ประเด็นสำคัญที่ได้จากการเป็นภาคีอนุสัญญา

- (๑) การดำเนินงานร่วมกับประชาคมโลกในการปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนจากผลกระทบอันตรายของสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน
- (๒) การควบคุมการนำเข้าและการส่งออกสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานอย่างเป็นระบบและเข้มงวด

(ก) การสนับสนุนและความร่วมมือด้านองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ เทคโนโลยี และด้านการเงิน จากประเทศภาคีที่พัฒนาแล้ว องค์การระหว่างประเทศ กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก แผนงานพิเศษระหว่างประเทศ และ ศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา

(ข) การจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อใช้เป็นมาตรการในการลด ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

(ค) การส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการค้นคว้าวิจัยสารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่า เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุน

๔) ประโยชน์ที่ได้รับ

(๑) ช่องทางในการสนับสนุนการออกมาตรการ/มาตรฐาน ซึ่งที่ผ่านมารวมควบคุมมลพิษได้มีการออกประกาศ เรื่อง แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผาอย่างมีประสิทธิภาพ (เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๑) เพื่อเป็นแนวทางในการลดการเกิดสารไดออกซิน/ฟิวแรนจากเตาเผาขยะ

(๒) ความร่วมมือระดับทวิภาคี และพหุภาคีกับประเทศคู่เจรจาในรัฐภาคี รวมทั้งระดับภูมิภาค ที่มีองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการจัดการและติดตามตรวจสอบสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน ของประเทศ

(๓) โอกาสในการได้รับการจัดสรรงบประมาณ และเงินนอกงบประมาณ สำหรับดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในอนุสัญญา

(๔) โอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมและเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ อย่างต่อเนื่อง

(๕) โอกาสในการแสดงบทบาทในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ

๔.๒.๓ อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตราย และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ

๑) การดำเนินงานของประเทศไทยตามพันธกรณีที่สำคัญ ดังนี้

(๑) การแจ้งการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายสำหรับข้อมูลสารเคมีอุตสาหกรรมและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่ประเทศไทยประกาศเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ แก่สำนักเลขาธิการของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ จำนวน ๕๖ รายการ

(๒) การแจ้งทำที่การนำเข้า (Import Response) สำหรับสารเคมีที่อยู่ในกระบวนการ PIC ให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ แล้ว จำนวน ๕๒ รายการ ตามรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III ของอนุสัญญาฯ

(๓) การแจ้งการส่งออกสารเคมี โดยได้จัดทำรายงานสรุปสถานการณ์ด้านการแจ้งการส่งออกสารเคมี เป็นประจำทุกปี

(๔) การตอบรับการแจ้งการส่งออกสารเคมีตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามที่ประเทศภาคีส่งออกแจ้งการส่งออกครั้งแรกในทุกปีปฏิทิน

(๕) การแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยรายงานข้อมูลการดำเนินงานตามย่อหน้าที่ ๒ ของข้อบทที่ ๑๑ พันธกรณีเกี่ยวกับการส่งออกสารเคมี ซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสารเคมีในภาคผนวก III ข้อบทที่ ๑๒ การแจ้งการส่งออก และข้อบทที่ ๑๔ การแลกเปลี่ยนข้อมูลของอนุสัญญา Rotterdam ๑๖ ประจำปีให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา Rotterdam อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดทำรายงานสรุปสถานการณ์การแจ้งการส่งออกสารเคมีประจำปี เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณะทางเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ

(๖) การใช้มาตรการด้านกฎหมาย โดยประกาศให้สารเคมีอุตสาหกรรมและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ ในภาคผนวก III ของอนุสัญญาฯ เป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จำนวน ๕๑ รายการ จากรายชื่อสารเคมี จำนวน ๕๒ รายการ และอยู่ระหว่างดำเนินการพิจารณากำหนดสารเคมีเป็นวัตถุอันตราย ๑ รายการ

(๗) การจัดอบรม/สัมมนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาฯ ให้แก่บุคลากรในหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสารเคมี และสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

(๘) การจัดทำข้อมูลเอกสารเผยแพร่ และสื่อประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญา Rotterdam ๑๖ เผยแพร่ในประเทศตามช่องทางต่าง ๆ อาทิ (๑) คู่มืออนุสัญญา Rotterdam (๒) Infographic เกี่ยวกับการดำเนินงานอนุสัญญา Rotterdam และ (๓) เอกสารในการประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้อง

(๙) การแจ้งตอบข้อมูลความต้องการความช่วยเหลือทางเทคนิคตามแบบสอบถามเกี่ยวกับ Technical assistance needs assessment to implement the Rotterdam Convention ถึงสำนักเลขาธิการอนุสัญญา Rotterdam ๑๖ อย่างต่อเนื่อง

(๑๐) การเข้าร่วมกับกลุ่มภาคีประเทศต่างๆ ในการดำเนินงานเพื่อจัดตั้งขั้นตอนและกลไกการปฏิบัติตามอนุสัญญา (Procedures and mechanisms on compliance) จนสามารถบรรลุข้อตกลงในการแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก ๗ ของอนุสัญญาเพื่อกำหนดขั้นตอนและกลไกดังกล่าว และขณะนี้อยู่ระหว่างร่วมดำเนินงานกับสมาพันธรัฐสวิสเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพอนุสัญญา Rotterdam ๑๖ (Enhance the effectiveness of the Rotterdam Convention)

๒) เครื่องมือ/กลไกการดำเนินงาน

(๑) คณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdam ๑๖ ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๒) ศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติของอนุสัญญาฯ (National Focal Point)

(๓) หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐ (Designated National Authorities: DNAs) ประกอบด้วย ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร (ด้านสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม (ด้านสารเคมีทางอุตสาหกรรม) กรมควบคุมมลพิษ (ด้านสารเคมีอื่นๆ)

(๔) คณะกรรมการทบทวนสารเคมี (Chemical Review Committee : CRC) ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการสารเคมีจาก ๕ ภูมิภาค ได้แก่ ภูมิภาคแอฟริกา ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ภูมิภาคยุโรปกลางและยุโรปตะวันออก ภูมิภาคละตินอเมริกาและแคริบเบียน และภูมิภาคยุโรปตะวันตกและอื่นๆ จัดประชุมปีละ ๑ ครั้ง มีหน้าที่พิจารณาการแจ้งการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเพื่อห้ามหรือจำกัดการใช้สารเคมีอย่างเข้มงวด และข้อเสนอของสูตรผสมสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณารายชื่อสารเคมีไว้ในภาคผนวก III

(๕) การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam (ทุก ๒ ปี) เป็นการประชุมระหว่างประเทศระดับรัฐมนตรีและระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส

(๖) การประชุมระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๓) ประเด็นสำคัญที่ได้จากการเป็นภาคีอนุสัญญา

(๑) การดำเนินงานร่วมกับประชาคมโลกในการปกป้องสุขภาพอนามัยของประชาชนจากผลกระทบอันตรายของสารเคมีอันตราย

(๒) การปฏิบัติงานควบคุมการนำเข้า-ส่งออกสารเคมีต้องห้ามที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน

(๓) การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแจ้งการส่งออกของภาคีผู้ส่งออก

(๔) การมีสิทธิเสนอบัญชีรายชื่อสูตรผสมสารเคมีที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๕) การได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนด้านวิชาการ เทคโนโลยี และการเงิน จากประเทศภาคีที่พัฒนาแล้ว องค์การระหว่างประเทศ และแผนงานพิเศษระหว่างประเทศ เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา

(๖) การมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทผู้นำในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมโลกด้านสารเคมี

๔) ประโยชน์ที่ได้รับ

(๑) การแจ้งการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้าย โดย DNAs ในการแจ้งข้อมูลสารเคมีที่ประเทศไทยประกาศเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๔ แก่สำนักเลขาธิการอนุสัญญา Rotterdam อย่างต่อเนื่อง

(๒) การผลักดันให้สารเคมีที่อยู่ในบัญชีรายชื่อในกระบวนการ (Prior Informed Consent: PIC) ที่ยังไม่ได้เป็นวัตถุอันตราย เสนอให้ควบคุมเป็นวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) การได้รับเงินสนับสนุนงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ สำหรับดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารอันตรายเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในอนุสัญญา

(๔) การได้รับทราบข้อมูลจากการจัดทำรายงานสถานการณ์ด้านการแจ้งส่งออกสารเคมีประจำปี

(๕)โอกาสในการดำเนินโครงการการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรในการสนับสนุนการดำเนินงานตามอนุสัญญา Rotterdam

(๖)โอกาสในการแสดงบทบาทในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam

๔.๒.๔ อนุสัญญามีนามาตะว่าด้วยปรอท

๑) การดำเนินงานของประเทศไทยตามพันธกรณีที่สำคัญ ดังนี้

(๑) กลไกหลักในการควบคุมการผลิต นำเข้าส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท หรือกระบวนการผลิตที่มีการใช้ปรอท หรือสารประกอบปรอท

(๒) การดำเนินมาตรการเพื่อควบคุมการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศ น้ำ และดิน จากแหล่งกำเนิดที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการกักเก็บปรอท การจัดการของเสียปรอท พื้นที่ปนเปื้อนปรอท อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การกำหนดมาตรการทางด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามีนามาตะ

(๔) การประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในประเทศและองค์การระหว่างประเทศเพื่อดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญามีนามาตะ

(๕) การเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงานภายในประเทศทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดการปรอทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) การเผยแพร่ข้อมูลด้านเทคนิควิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าแปลงอนุสัญญามีนามาตะ คู่มือแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) ในการจัดการสารปรอท

๒) เครื่องมือ/กลไกการดำเนินงาน

(๑) คณะอนุกรรมการอนุสัญญามีนามาตะว่าด้วยปรอท ภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๒) ศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติของอนุสัญญาฯ (National Focal Point)

(๓) คณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามีนามาตะว่าด้วยปรอท

(๔) คณะทำงานด้านเทคนิคเพื่อเป็นแนวทางการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากปรอทในระหว่างการรื้อถอนแท่นผลิตและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียม

(๕) คณะทำงานพัฒนามาตรฐานการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศจากแหล่งกำเนิด

(๖) การประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามีนามาตะ (ทุก ๒ ปี) เป็นการประชุมระหว่างประเทศระดับรัฐมนตรี และระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส

(๗) การประชุมระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

๓) ประเด็นสำคัญที่ได้จากการเป็นภาคีอนุสัญญา

(๑) กลไกหลักในการควบคุมการผลิต นำเข้าส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท หรือกระบวนการผลิตที่มีการใช้ปรอท หรือสารประกอบปรอท

(๒) การดำเนินมาตรการเพื่อควบคุมการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศ น้ำ และดิน จากแหล่งกำเนิดที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการกักเก็บปรอท การจัดการของเสียปรอท พื้นที่ปนเปื้อนปรอท อย่างเป็นทางการกับสิ่งแวดล้อม

(๓) การกำหนดมาตรการทางด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะ

(๔) การสนับสนุนและความร่วมมือด้านองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ เทคโนโลยี และด้านการเงิน จากประเทศพัฒนาแล้ว องค์การระหว่างประเทศ กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก แผนงานพิเศษระหว่างประเทศ เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา

(๕) การประสานงานและร่วมมือ ตลอดจนการเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงานภายในประเทศทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะ และจัดการปรอทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) การเผยแพร่ข้อมูลด้านเทคนิควิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่าแปลงอนุสัญญามินามาตะ คู่มือแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุด (Best Available Techniques: BAT) และแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Environmental Practices: BEP) ในการจัดการสารปรอท

๔) ประโยชน์ที่ได้รับ

(๑) การทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติ (National Focal Point) ของอนุสัญญามินามาตะ ในการประสานการปฏิบัติตามข้อ ๑๗ (๔) เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้อนุสัญญามินามาตะ รวมทั้งข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคีสมาชิก

(๒) การประสานและบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการพัฒนาอู๋บัญญัติต่างๆ การออกกฎหมายเพิ่มเติม การจัดทำแผนการดำเนินงาน และการร่วมแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญามินามาตะ

(๓) การเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญามินามาตะ อย่างต่อเนื่อง

(๔) การประชาสัมพันธ์เสริมสร้างความตระหนักและเผยแพร่ความรู้เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานตามอนุสัญญามินามาตะ รวมทั้งการเพิ่มช่องทางการสื่อสารผ่านเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ เอกสารเผยแพร่ และสื่อประชาสัมพันธ์ การจัดและเข้าร่วมการประชุมสัมมนาที่เกี่ยวข้อง

(๕) โอกาสในการได้รับการจัดสรรงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ เพื่อดำเนินการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารปรอทภายใต้อนุสัญญามินามาตะ

(๖) โอกาสในการแสดงบทบาทในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญามินามาตะ

๕. ประโยชน์จากการดำเนินงานตามอนุสัญญา

การดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาทั้ง ๔ ฉบับ ได้แก่ (๑) อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุม การเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (๒) อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้าง ยาวนาน (๓) อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมี ป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ และ (๔) อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท) จะทำให้ ประเทศไทยได้รับประโยชน์ ได้แก่

๑. การปกป้องสุขภาพของประชาชนชาวไทยและสิ่งแวดล้อมของประเทศจากของเสียอันตรายและ สารเคมี ซึ่งนำไปสู่การมีสิ่งแวดล้อมที่ดีและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในระยะยาว
๒. การควบคุมการนำเข้า – ส่งออก ของเสียอันตรายและสารเคมีได้อย่างเข้มงวดและเป็นระบบภายใต้ ข้อกำหนดและกฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง
๓. การป้องกันการลักลอบการนำเข้าอย่างผิดกฎหมายของของเสียอันตรายและสารเคมีเข้ามาถึง ภายในประเทศ
๔. การมีสิทธิจากการเข้าร่วมเป็นภาคีสมาชิก อาทิ สิทธิในการเสนอบัญชีรายชื่อสารเคมีที่เป็นอันตราย ร้ายแรง สิทธิในการส่งออกของของเสียอันตรายไปกำจัดในประเทศภาคีซึ่งมีเทคโนโลยีที่มีความสามารถในการกำจัด ที่เหมาะสม สิทธิในการเข้าถึงและรับทราบข้อมูลของเสียอันตรายและสารเคมี ซึ่งสามารถนำข้อมูลมาใช้ประเมิน ความเสี่ยงและความเป็นอันตรายได้ เป็นต้น
๕. การแสดงบทบาทของประเทศไทยในการดำเนินการตามพันธกรณีด้านของเสียอันตรายและสารเคมี ในเวทีระดับโลก ซึ่งเป็นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศต่อประชาคมโลก
๖. การได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการปัญหาของเสียอันตรายและสารเคมีจากประเทศ ภาคีที่พัฒนาแล้ว องค์กรระหว่างประเทศ กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก และแผนงานพิเศษระหว่างประเทศ
๗. หน่วยงานต่างๆ ในประเทศได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือทั้งทางด้านวิชาการ เทคโนโลยีและ ด้านการเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก องค์กรระหว่างประเทศ (อาทิ UNEP, GEF, UNIDO, UNDP และ World Bank) ศูนย์ภูมิภาค (อาทิ ศูนย์ภูมิภาคอนุสัญญาบาเซล ณ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐประชาชนจีน) และประเทศภาคีที่พัฒนาแล้ว ทั้งที่เป็นข้อตกลงทวิภาคีและพหุภาคี (อาทิ ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สมาพันธรัฐสวิส) เพื่อการอนุวัติตามอนุสัญญา
๘. การกระตุ้นให้ภาคอุตสาหกรรมพยายามค้นคว้าวิจัยสารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่า เพื่อ สร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุน
๙. การผลักดันให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามลพิษอันเกิดจากการทิ้งของเสีย ของเสียอันตราย และสารเคมี

กรมควบคุมมลพิษในฐานะศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติ (National Focal Point) ของแต่ละ อนุสัญญา และได้ดำเนินงานตามพันธกรณี รวมทั้งได้เข้าร่วมในเวทีการประชุมรัฐภาคีและเวทีการเจรจาใน อนุสัญญาต่างๆ ทำให้ได้รับประโยชน์ ดังนี้

๑. ช่องทางการสนับสนุนการออกมาตรการ/มาตรฐานที่เหมาะสมในการจัดการของเสียอันตรายและ สารเคมี
๒. โอกาสในการได้รับการจัดสรรงบประมาณและเงินนอกงบประมาณสำหรับดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมี เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในอนุสัญญาฯ
๓. การเข้ารับการฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ตามพันธกรณีอย่างต่อเนื่อง
๔. การได้รับโอกาสในการสนับสนุนองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา
๕. การแสดงบทบาทตามภารกิจของกรมควบคุมมลพิษในการจัดการของเสีย ของเสียอันตรายและสารเคมี ซึ่งเป็นการส่งเสริมและผลักดันการจัดการและการแก้ไขปัญหามลพิษของประเทศ ซึ่งเป็นวาระแห่งชาติในเวทีระดับโลก และเพื่อให้เกิดคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๖. บทสรุป และข้อเสนอแนะ

๖.๑ บทสรุป

อนุสัญญาด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมีที่กรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานการดำเนินงานระดับชาติ (National Focal Point) ประกอบด้วย ๔ อนุสัญญา ได้แก่

๑) อนุสัญญาบาเซลว่าด้วยการควบคุมการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายและการกำจัด (Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal)

มีวัตถุประสงค์เพื่อลดการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของของเสียอันตรายให้เหลือน้อยที่สุด โดยการจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บำบัดและกำจัดของเสียอันตรายใกล้กับแหล่งกำเนิดมากที่สุดที่จะเป็นไปได้ และลดการก่อกำเนิดของเสียอันตราย ทั้งในเชิงปริมาณและความเป็นอันตราย โดยกรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญาบาเซลฯ ของประเทศไทย และมีคณะกรรมการอนุสัญญาบาเซลฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกลไกในการขับเคลื่อนและมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดพิธีสารภายใต้อนุสัญญาบาเซลฯ ตรวจสอบ เตรียมความพร้อมในการให้สัตยาบันต่อพิธีสาร รวมทั้งกำหนดระบบ กลไก มาตรการทางด้านกฎหมาย วิชาการ เพื่ออนุวัติตามอนุสัญญาบาเซลฯ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ เช่น การผลักดันให้มีการออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดให้ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมจากชุมชนเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้าและห้ามนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. การนำแนวทางด้านเทคนิควิชาการสำหรับการจัดการของเสียต่างๆ ที่ได้รับการรับรองตามมติข้อตัดสินใจในการประชุมรัฐภาคีฯ มาประยุกต์ใช้ภายในประเทศ เพื่อให้ครอบคลุมการจัดการของเสียอันตรายตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง จัดทำแนวทางด้านเทคนิควิชาการฯ เป็นภาษาไทย และเผยแพร่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ การจัดทำคู่มือพิกัดอัตราศุลกากรและรหัสสถิติเฉพาะสำหรับของเสียอันตราย การจัดทำรายงานข้อมูลระดับชาติ และส่งให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาบาเซลฯ เป็นต้น

การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาบาเซลฯ มีความสำคัญหลายอย่าง เช่น การป้องกันปัญหาการลักลอบนำเข้าของเสียมาทิ้งภายในประเทศ สิทธิการส่งออกของของเสียอันตรายไปกำจัดในประเทศภาคีซึ่งมีเทคโนโลยีที่มีความสามารถกำจัดเหมาะสม การทำการค้าเพื่อการอุตสาหกรรมที่ใช้ของเสียอันตรายเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิต และการกำหนดมาตรการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกของเสียอันตรายหรือของเสียอื่น ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจาก

การเป็นภาคีอนุสัญญา คือ การมีช่องทางในการสนับสนุนการออกมาตรการ/มาตรฐานที่เหมาะสมเพื่อลดการก่อกำเนิดของเสียอันตรายและของเสียอื่นภายในประเทศให้น้อยที่สุด รวมทั้งการจัดการของเสียอันตรายและของเสียอื่นอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยังได้รับโอกาสในการได้รับการจัดสรรงบประมาณและเงินสนับสนุน และโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมและเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณีอย่างต่อเนื่อง

๒) อนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants: POPs)

วัตถุประสงค์เพื่อลดและเลิกการผลิต การใช้ และการปลดปล่อยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (สาร POPs) โดยกรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ของประเทศไทย และมีคณะกรรมการอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ และเสนอแนะแผนปฏิบัติการระดับชาติตามข้อกำหนดและพันธกรณีของอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ เช่น การดำเนินโครงการ Enabling Activities to Review and Update the National Implementation Plan for the Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants เพื่อจัดทำข้อมูลทำเนียบสาร POPs และแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ฉบับปรับปรุง การดำเนินการโครงการ Implementation of the POPs Monitoring Plan in the Asian Region (GMP2Asia) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประเทศในการติดตามตรวจสอบและตรวจวิเคราะห์สารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการระดับชาติในการตรวจวิเคราะห์และการติดตามตรวจสอบสาร POPs การดำเนินโครงการ Greening the scrap metal value chain through promotion of BAT/BEP to reduce U-POPs releases from recycling facilities เพื่อจัดทำนโยบาย มาตรการ และเครื่องมือที่จำเป็น รวมทั้งสาธิตการลดการปลดปล่อยสารไดออกซินและฟิวแรนจากกิจกรรมรีไซเคิลเศษโลหะ การดำเนินโครงการ Application of Industry-urban Symbiosis and Green Chemistry for Low Emission and Persistent Organic Pollutants Free Industrial Development in Thailand การดำเนินโครงการ Greening the scrap metal value chain through promotion of BAT/BEP to reduce U-POPs releases from recycling facilities เพื่อจัดทำนโยบาย มาตรการ และเครื่องมือที่จำเป็น รวมทั้งสาธิตการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกและกำจัดสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานที่ใช้ในอุตสาหกรรม และการจัดทำร่างข้อเสนอในการควบคุมสาร PFHxS เป็นวัตถุอันตรายประเภทที่ ๓ ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น

การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ มีความสำคัญหลายอย่าง เช่น การควบคุมการนำเข้าและการส่งออกสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานอย่างเป็นระบบและเข้มงวด การสนับสนุนและความร่วมมือด้านองค์ความรู้ทางด้านวิชาการ เทคโนโลยี และด้านการเงินเพื่อดำเนินการตามอนุสัญญา การจัดทำทำเนียบการปลดปล่อย

สารมลพิษที่ตกค้างยาวนานเพื่อใช้เป็นมาตรการในการลดป้องกัน และแก้ไขปัญหาสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน รวมทั้งการส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีการค้นคว้าวิจัยสารทดแทนที่มีความปลอดภัยมากกว่า เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุน ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นภาคีอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ คือ การมีช่องทางในการสนับสนุนการออกมาตรการ/มาตรฐาน ซึ่งที่ผ่านมารวมควบคุมมลพิษได้มีการออกประกาศ เรื่อง แนวทางในการจัดการขยะมูลฝอยด้วยเตาเผาอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการลดการเกิดสารไดออกซิน/ฟิวแรนจากเตาเผาขยะ

๓) อนุสัญญารอตเตอร์ดัมว่าด้วยกระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้าสำหรับสารเคมีอันตรายและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์บางชนิดในการค้าระหว่างประเทศ (Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade: PIC)

มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันในการปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมี โดยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสารเคมี และให้มีกระบวนการตัดสินใจในการนำเข้าและส่งออกสารเคมีอันตรายต้องห้ามหรือจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด และสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายร้ายแรง และให้มีการกระจายข่าวสารตัดสินใจแก่ภาคีสมาชิก โดยกรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ ของประเทศไทย และมีคณะกรรมการอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นกลไกในการขับเคลื่อนและมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ และกำหนดท่าทีของประเทศในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคี การประชุมคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมี รวมทั้งเสนอแนะรายชื่อสารเคมีเพิ่มเติมเข้าสู่กระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุวัติตามอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ เช่น การใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายเพื่อห้ามหรือจำกัดการใช้สารเคมีอย่างเข้มงวดและข้อเสนอของสูตรผสมของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง (Notification of Final Regulatory Actions) ๓ ชนิด ดังนี้ (๑) Hexabromocyclododecane ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม (๒) Methyl parathion ประเภทสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์ และ (๓) Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA-related compounds ประเภทสารเคมีอุตสาหกรรม และจัดทำข้อมูลสถานการณ์เกี่ยวกับสาร Perfluorooctanoic acid (PFOA), its salts and PFOA – related compounds เพื่อเสนอขอควบคุมเป็นวัตถุอันตรายประเภทที่ ๓ ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น

การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ มีความสำคัญหลายอย่าง เช่น การปฏิบัติงานควบคุม การนำเข้า-ส่งออกสารเคมีต้องห้ามที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน การรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสารเคมีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแจ้งการส่งออกของภาคีผู้ส่งออก การมีสิทธิเสนอบัญชีรายชื่อสูตรผสมสารเคมีที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม และการได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนด้านวิชาการ เทคโนโลยี และการเงินเพื่อดำเนินการตามอนุสัญญาฯ ซึ่งประโยชน์ที่รับจากการเป็นภาคีอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ คือ การแจ้งการใช้มาตรการด้านกฎระเบียบขั้นสุดท้ายโดย DNAs ในการแจ้งข้อมูลสารเคมีที่ประเทศไทยประกาศเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๔ แก่สำนักเลขาธิการอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ อย่างต่อเนื่อง การผลักดันให้สารเคมีที่อยู่ในบัญชีรายชื่อในกระบวนการ Prior Informed Consent: PIC) ที่ยังไม่ได้เป็นวัตถุอันตราย เสนอให้ควบคุมเป็นวัตถุอันตราย ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งการได้รับการสนับสนุนงบประมาณ และโอกาสในการดำเนินโครงการการเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากรในการสนับสนุนการดำเนินงานตามอนุสัญญารอตเตอร์ดัมฯ

๔) อนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท (Minamata Convention on Mercury)

มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการลดและเลิกการใช้ปรอทและสารประกอบปรอท รวมถึงการลดการปลดปล่อยทางอากาศ ทางดินและทางน้ำจากกิจกรรมของมนุษย์ โดยกรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญามินามาตะฯ ของประเทศไทยและมีคณะอนุกรรมการอนุสัญญามินามาตะฯ ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นกลไกในการขับเคลื่อน และมีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญามินามาตะฯ และการดำเนินงานต่างๆ เพื่อผลักดันการดำเนินงานตามข้อกำหนดของอนุสัญญามินามาตะฯ มีผลการดำเนินงานที่สำคัญ เช่น การประเมินองค์ประกอบของปรอทในถ่านหินที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงในโรงไฟฟ้า การตรวจวัดความเข้มข้นของปรอทในอากาศเสียจากโรงไฟฟ้า การพัฒนาและคำนวณการปลดปล่อยปรอท การพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติเบื้องต้นเพื่อลดการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน การจัดทำข้อเสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ในรอบที่ ๗ (GEF-7) จำนวน ๒ โครงการ คือ โครงการ Strengthening Capacity for Multi-media Mercury Monitoring in the Asia-Pacific Region และโครงการ Minamata Initial Assessment (MIA) in Thailand การพัฒนามาตรฐาน และกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญามินามาตะฯ การจัดทำข้อมูลแหล่งกำเนิดประเภทโรงไฟฟ้าถ่านหิน เหล็ก และหม้อน้ำอุตสาหกรรมที่ใช้ถ่านหิน กระบวนการถลุงแร่ และอบแร่ ที่ใช้ในกระบวนการผลิตโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ตามข้อบทที่ ๘ ของอนุสัญญามินามาตะฯ การจัดทำแนวทางการจัดการสารปรอทจากแผ่นผลิตปิโตรเลียม และการพัฒนาแนวทางการติดตามตรวจสอบฝ้าระวังมลพิษปรอทจากการรื้อถอนแท่นผลิตปิโตรเลียมในทะเล เป็นต้น

การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาฯ มีความสำคัญหลายอย่าง เช่น การมีกลไกหลักในการควบคุม การผลิต นำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท หรือกระบวนการผลิตที่มีการใช้ปรอท หรือสารประกอบปรอท การดำเนินมาตรการเพื่อควบคุมการปลดปล่อยปรอทสู่อากาศ น้ำ และดิน จากแหล่งกำเนิดที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การกักเก็บปรอท การจัดการของเสียปรอท พื้นที่ปนเปื้อนปรอท อย่างเป็นทางการกับสิ่งแวดล้อม และการกำหนด มาตรการทางด้านกฎหมายเพื่อรองรับพันธกรณีของอนุสัญญาฯ ซึ่งประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นภาคี อนุสัญญาฯ คือ โอกาสในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาต ออกกฎหมาย การจัดทำแผนการดำเนินงานการรับฟังความคิดเห็น โอกาสในการเสริมสร้างขีดความสามารถของ บุคลากรเพื่อสนับสนุนดำเนินงาน และโอกาสในการได้รับการจัดสรรงบประมาณ และเข้าสนับสนุนการดำเนิน โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารปรอทตามอนุสัญญาฯ

กล่าวโดยสรุป การที่ประเทศไทยดำเนินการตามพันธกรณีของแต่ละอนุสัญญา จะส่งผลดีต่อประเทศใน ด้านการจัดการของเสียอันตรายและสารเคมี ทั้งการควบคุมการนำเข้า – ส่งออกของเสียอันตราย สารเคมี สารปรอท และสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และการป้องกันการลักลอบการนำเข้าของเสียอันตรายและสารเคมีมาทั้ง ภายในประเทศ นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยให้ประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการและงบประมาณ ในการจัดการปัญหาของเสียอันตรายและสารเคมีจากประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งผลลัพธ์สูงสุด คือการได้ปกป้องสุขภาพ ของประชาชนชาวไทยและสิ่งแวดล้อมจากของเสียอันตรายและสารเคมี ซึ่งนำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

๖.๒ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

การเข้าร่วมเป็นภาคีของอนุสัญญาต่างๆ และการดำเนินงานตามพันธกรณีภายใต้แต่ละอนุสัญญา จะทำให้ประเทศได้ประโยชน์ในเชิงความร่วมมือกับนานาประเทศตามความตกลงระหว่างประเทศในการจัดการ ของเสียอันตรายและสารเคมีและเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับประเทศต่างๆ ขณะเดียวกันการดำเนินการอาจ ขัดต่อการพัฒนาหรือทำให้เสียโอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆ ของประเทศ อาทิเช่น หากมีการแก้ไข อนุสัญญาบาเซล (Ban Amendment) และประเทศไทยร่วมยอมรับ จะส่งผลดีต่อประเทศในการเพิ่มความมั่นใจใน สินค้าที่นำเข้าว่าสามารถติดตามตรวจสอบการนำเข้าได้ง่าย กำหนดปริมาณและระยะเวลาการนำเข้าได้ และ ลดความเสี่ยงจากการสำแดงเท็จ ทำให้การจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของประเทศดีขึ้น ดังนั้น การพิจารณา เข้าร่วมเป็นภาคี การยอมรับการปรับแก้ไขอนุสัญญา และการดำเนินการตามอนุสัญญาใดๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องผ่าน การพิจารณาอย่างรอบด้านถี่ถ้วนและครอบคลุมในทุกมิติ และรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานและทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินงานเกิดผลกระทบในด้านลบน้อยที่สุดในทุกมิติ และเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อประเทศชาติ

๗. เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมมลพิษ, (๒๕๖๔). เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การเสริมสร้างขีดความสามารถของหน่วยงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการดำเนินงานด้านสารเคมีและของเสียอันตรายตามพันธกรณีระหว่างประเทศ” วันที่ ๒๔ - ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ โรงแรมดิ เอ็มเมอรัลด์ กรุงเทพมหานคร
- กรมควบคุมมลพิษ, (๒๕๕๙). คู่มือเสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมการนำเข้า-ส่งออกของเสียอันตราย. แหล่งอ้างอิง: <https://www.pcd.go.th/publication/๕๒๙๑> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
- กรมควบคุมมลพิษ, (๒๕๖๓). รายงานสถานการณ์ของเสียอันตรายจากชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓
- กรมควบคุมมลพิษ, (๒๕๖๑ - ๒๕๖๔). เอกสารรายงานผลการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศของกรมควบคุมมลพิษ รอบ ๖ เดือน
- กรมควบคุมมลพิษ, (๒๕๖๔). รายงานประจำปี ๒๕๖๔ กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

QR Code สำหรับดาวน์โหลด

ไฟล์รายงานผลการวิเคราะห์ประโยชน์จากการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างประเทศของ
กรมควบคุมมลพิษ ภายใต้กรอบอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมลพิษ
และ Infographic สรุปสาระสำคัญ

จัดทำโดย

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมควบคุมมลพิษ
โทร. 0 2298 2459
www.pcd.go.th กรมควบคุมมลพิษ